

а 79 прочите са азотъ или въздухъ протн-
венъ на дыханіето, и едно мало количество
отъ вагленна кислота и вода. Когда дыхае-
ме азотъятъ остава непремѣненъ и не ся раз-
валява, а кислородъятъ ся разлагава и на не-
гово мѣсто влиза вагленна кислота и една вла-
жна пара.

Изъ това слѣдува прочее какъ ако едно
животно ся нахождаше въ едно мѣсто оскуд-
но отъ кислородъ абіе помира. Въ 24 часове
единъ чловѣкъ има потреба по вече отъ 700
литры или 700 кубическы дециметры на ки-
слорода; ето за коя причина треба да поднов-
ляваме въздуха въ една стая, гдѣто ся нахо-
ждатъ собрани мнозина чловѣцы; понеже вся-
кій сарба кислорода и блюва на мѣстото му,
едно равно количество отъ ваглената кислота,
атмосферата въ мало время не постига вече
да дополня количеството на кислорода, който
е нуженъ за живѣніето.

“ 3-о Воздухъятъ когото дыхаеме слѣдъ
солнечното засѣданіе во влажните полѣны и
въ мочорливите мѣста причинява часто періо-
дическы трескы весьма опасны. „

Изясненіе. Количеството на ваглен-
ната кислота, която ся нахожда во въздуха,
не е всегда единообразно, и казахме уже горѣ
че вагленвата кислота е единъ газъ, който
осквернява по вечето въздуха когото дыхае-